

lokal Trafik og ved at Middelfart kom til at deeltage deri. Jeg skal altsaa slutte med endnu engang at udtale min Glæde over, at vi maaskee kunne betragte selve det oprindelige Regjeringsudkast som henlagt, saaledes at der egentlig her kun bliver Valget mellem Lovforslaget, som det foreligger, og den saakaldte Albuebane.

Ingerslev: Da ogsaa jeg anseer den Skikelse, hvori nærværende Lovforslag er kommet til os fra det andet Thing, for mindre heldig, vil jeg tillade mig nogle faa Bemærkninger. Dersom Sagen nu forelaa første Gang til Behandling, kan jeg ikke nægte, at jeg ubetinget vilde stemme for Regjeringens oprindelige Udcast, for Causlunde-Strib-Banen; men da det ikke er Tilfældet, da der allerede er givet Middelfart en Slags Tilslifring om at komme i Dersving med Banen, troer jeg, at den Udvei, den høitærede Minister har antaget, vil være den heldigste, nemlig, at man fører Banen saa nær Middelfart som muligt og berfra til Strib. Som den ærede foregaaende Taler har anført, vil Forskjellen i Anlægsomkostningerne vel ikke blive saa betydelig, som man fra først af har antaget, og Driftsomkostningerne har allerede den høitærede Minister udhævet vilde blive mindre ved, at Middelfart kommer med, ligesom vist ogsaa i denne Henseende den Omstændighed er af Betydning, som den ærede sidste Taler oplyste, at Banen fra Causlunde til Strib vil komme til at berøre et ufrugtbart og derimod ved at føres ad Middelfart til et frugtbart Distrikt eller en frugtbart Deel af Thyen. . . (Strøm: Det er en Misforstaaelse!). Efter min Opfattelse udtalte den ærede foregaaende Taler, at Banen fra Causlunde til Strib skabede sig selv ved at svinge op i en mindre frugtbart Deel af Landet, medens den ved at forfølge Retningen efter Middelfart til vilde komme til at gaae gennem den frugtbareste Deel; men det er forresten en mindre væsentlig Bemærkning. — Det, der egentlig har givet mig Anledning til at tage Ordet, er den uheldige Stilling, hvori det fore-

kommer mig at Thyland vil blive bragt hvis Lovforslaget, som det er vedtaget i det andet Thing, bliver til Lov, idet man da vil forelægge Knudepunktet for Banen eller det Sted, hvor alle 3 Baner skulle samles, fra Fredericia til Snoghøi. Naar man der kunde finde de behørigke Lokaliteter, kunde det vel for Thylands Vedkommende omtrent være ligegyldigt, enten man samlede Banerne i Fredericia eller der; men det troer jeg paa ingen Maade lader sig gjøre, og er man saa nødt til at lade Samlingspladsen for Banerne være i Fredericia, forekommer det, der er vedtaget i det andet Thing, mig meget uheldigt for den Provinds, hvori jeg har min Bolig.

Fra Thyland til Kjøbenhavn vilde man gjøre Tilbagegangen over Fredericia til Snoghøi, hvilket maaskee er en halv Miil længere, end der behøves — det vilde jeg imidlertid ansee for mindre betænkeligt — men kommer man tilbage fra Kjøbenhavn til Thyland, saa har man den Ulempe, at man skal stifte om ved Snoghøi; man har intet Tog, der fortsætter Farten i samme Retning til Fredericia; man skal, hvis jeg har opfattet Forholdene rigtigt, oppebie Toget fra Flensborg og længere syd fra til Fredericia; man skal atter opholde sig i denne By, som er Knudepunktet, og træde over i de jydske Waggoner, hvilket vil medføre en del Tidsspilde og forskjellig Omladning af Gods og Passer, som jeg vilde finde meget uheldigt. Mig er det altid forekommet, at Fredericia er det ene rette Punkt, og den Betragtning, man har fremsat, at Doversarten imellem Middelfart og Snoghøi skulde være heldigere end imellem Strib og Fredericia, troer jeg rigtignok er aldeles uden Betydning. Med de Færgesartøier, som man tør vente anskaffede, vil der maaskee i det Høieste blive Tale om et Par Minuters længere Fart, og om der end er mere Søgning ved Strib, er der igjen meget stærkere Strøm imellem Snoghøi og Middelfart. Desuden er der ikke Tale om at gaae ud fra selve Middelfart, men derimod fra Kongebroen eller Gremerhus, og saa er der et ligesaa langt Stykke at seile som fra Strib